

ČESKÁ

Regina legionis

prosinec 2024

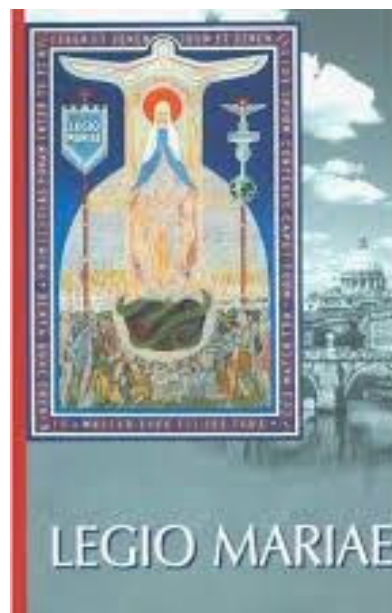
6/2024

Informační občasník Mariiny legie v Čechách a na Moravě

Z PŘÍRUČKY MARIINY LEGIE

Studium Příručky (pokračování)

Další námitka zní, že „*Příručka* je plná obtížných myšlenek a věcí určených pokročilým, takže mnozí z mladších a prostších členů ji obtížně pochopí. Proč nemít zjednodušenou příručku pro tyto lidi?“ Není snad třeba poukazovat na to, že tento návrh je v rozporu se základními zákony vzdělání, které vyžadují, aby student postupně poznával dosud neznámé věci. Pokud člověk hned na počátku danou věc už dopředu úplně chápe, o žádné vzdělávání nejde, a jestliže myšlení už nedostává nic nového, proces vzdělávání končí. Proč by měl legionář očekávat, že *Příručku* pochopí hned, když ani od studenta se neočekává, že okamžitě porozumí své první učebnici? Je funkcí školy a základní myšlenkou vzdělávání objasňovat, co nebylo jasné, a vštěpovat to jako vědomost. „I slova v ní obsažená jsou obtížná!“ Ale není možné se jim naučit? Slovní zásoba *Příručky* není tak složitá, je možné si ji osvojit otázkami a nahlédnutím do slovníku. Ve skutečnosti je to slovní zásoba novin, které čte každý. Kdo kdy slyšel návrhy na zjednodušení novin? A nedluží každý legionář sobě a svému katolictví, aby ovládl slova, která jsou nezbytná pro plné objasnění duchovních a jiných zásad Legie?

Z RAKOUSKÉHO SENÁTU

Allocutio P. Florianu Calice CO, duchovního vůdce senátu, ze září 2024:

Vágní, nejasný apoštolát má malou hodnotu

Drazí legionáři, všichni známe 7 hlavních hříchů, které se v nás všech nějakým způsobem projevují jako důsledek prvotního hříchu. Při úsilí o svatost je důležitým pravidlem, že musíme neustále zkoumat, do jaké míry jsou v nás tyto hlavní hříchy dominantní a které z nich představují největší výzvu, tj. které v nás zapustily kořeny hlouběji než ostatní. V tom totiž také spočívá největší překážka našeho posvěcení.

Není však tak snadné to jasně pochopit. Friedrich Wessely kdysi poradil, abyste se sami sebe zeptali, čeho se nejvíce bojíte, tj. kterým výzvám v každodenním životě se raději vyhýbáte nebo na čem nejvíce lpíte.

Ale i když nedokážeme říct, který z nich v nás převládá nejvíce, musíme cílevědomě bojovat proti všem, které si uvědomíme. Je proto dobrou radou, např. při příležitosti dobré přípravy na zpověď, projít si 7 hlavních hříchů.

Aktivní lidé, např. aktivní legionáři, by si pravděpodobně mysleli, že lenost pro ně nepředstavuje tak velké nebezpečí. Existuje však jedna oblast lenosti, která se snadno přehlíží: lenost myslí, tj. neochota dělat si s něčím starosti. Nemám tím na mysli starosti, které nás tíží a o kterých často přemýšlíme, ale věci, o kterých bychom měli přemýšlet, ale často to neděláme, protože je to příliš zdlouhavé. Rozjímání o pravdách naší víry, o Božím slově, jsou pro spásu naší duše životně důležité, ale my se raději zabýváme křížovkami, řešíme sudoku nebo zkoumáme určité otázky na internetu, než abychom přemýšleli o Bohu a jeho vůli, jeho cestách a jeho působení v našem životě.

Tato setrvačnost se projevuje i v nedostatečném plánování: lidé jsou připraveni apoštolát vykonávat, ale nakonec je často „mlhavý“. Neexistují žádné jasné, dobře promyšlené cíle, s nimiž se počítá. A tak chybí i úvaha o tom, jaké kroky by byly nutné k dosažení těchto cílů. Ve světské sféře je nám velmi líto lidí - zvláště pokud jsou mladí -, kteří jdou životem bez plánu, kteří nepřemýšlejí o tom, jaké mají dary a možnosti, jakému povolání by se mohli věnovat a jaké vzdělání by se proto měli snažit získat. I v duchovním životě často nemáme plán: Jak se sám stanu svatým? A: Jak

mohu pomoci druhým na cestě ke svatosti?

Když se v Příručce mluví o tom, že máme dělat co nejvíce dobra pro ty, kteří jsou v naší péči, začíná to tím, že CHCEME dělat co nejvíce dobra pro ty, kteří jsou v naší péči. A to předpokládá, že se s daným člověkem spojím a budu přemýšlet o tom, co je pro něj to nejlepší možné, co pro něho chci, a pokud to pro něj opravdu chci: jaké kroky by mu mohly pomoci toho dosáhnout? Vždy je důležité soustředit se na konkrétního člověka: nemohu udělat mnoho dobrého pro širokou veřejnost, vždy se musím zaměřit na konkrétního člověka a pak ho krok za krokem doprovázet: modlitbou, povzbuzováním, příkladem, poukazováním na dostupnou pomoc.

Dar poznání neboli vědy - pravděpodobně proto, že věda je založena na budování poznání na poznání od základní pravdy s pomocí logiky - je darem Ducha svatého, který nám pomáhá rozpoznat, jaké kroky musíme učinit, abychom vzhledem k cíli, který Bůh stanovil pro nás a všechny lidi, naplnili Boží vůli. Existuje také dar rady, když v konkrétní situaci není nám ani druhým tak úplně jasné, která z různých možností je ta lepší.

Prosme Pannu Marii, která žila zcela z Ducha Svatého, která byla vždy zcela zaměřena na cíl, tj. co největší Boží slávu, a která byla plná bdělosti, aby podnikla příslušné kroky, které nám pomohou tyto dary Ducha Svatého získat a spolupracovat s nimi. A zároveň začneme lépe plánovat svůj život a svůj apoštolát: tyto dary nám totiž nejsou dány pro představu, ale vždy, když je potřebujeme.

Výroční zprávy

„Maria, Matka všech národů“, Farnost svaté Brigity, 1200 Vídeň

Prezídium tvoří kromě duchovního vůdce pět legionářů, které v modlitbě podporuje 36 pomocných legionářů. Jeden legionář nedávno složil slib. Práce prezidia zahrnuje pouliční a parkový apoštolát, návštěvy od dveří ke dveřím, návštěvy domovů důchodců, péči o pomocné legionáře, doprovázení jednotlivců, organizování zpovědí, kněžských rozhovorů a pomazání nemocných a stolek s knihami před farním kostelem. Legionáři se pravidelně účastní rekolekcí a poutí. Znovu se uskutečnilo 33 kroků přípravy na zasvěcení Ježíši skrze Marii. Pomoc je poskytována při různých iniciativách organizovaných senátem.

Kurie Salcburk „Maria, kalich Ducha svatého“

Ke kurii salcburské jsou přidružena tři prezidia. Pět z devíti legionářů jsou pretoriáni. Byl přijat jeden legionář ve zkušební době. Prezidium v Altenmarktu muselo být rozpuštěno. Jednoho legionáře a pomocné legionáře tohoto prezidia převzalo prezidium ve Svatém Janu/Pongau. Nové materiály ze senátu jsou předkládány na zasedáních kurie. Legionáři se zúčastnili školícího dne Senátu, pěší pouti do Altöttingu a Týdne PPC a apoštolátu v Klagenfurtu. Duchovní vůdce a prezident kurie navštívili arcibiskupa Franze Lacknera s důstojníky Senátu. Ten dal svolení k přípravě další akce PPC v semináři.

Curia Bregenz „Mater Admirabilis“

Nyní osmnáctiletý mladý legionář nastoupil zkušební dobu. Prezidium Svatého Gebharda má radost také ze dvou legionářů ve zkušební době. Jedno z presidií mládeže se rozrostlo na pět mladých legionářů, kteří vykonávají hrdinský apoštolát. Čtyři mladí legionáři se zúčastnili Mini-PPC ve Villachu. Sedm mladých legionářů doprovázelo na první fatimské slavnosti v Maria Roggendorf. Kongresu legionářů se zúčastnilo 20 osob. Na legionářské pouti se posílilo 40 legionářů a pomocných legionářů; pozvánky byly zaslány i na další poutě. Ministranti dvou presidií pro dospělé a jednoho presidia pro mládež ve farnosti mohli vést dobrý dialog se svým novým farářem. Ten podporuje apoštoláty presidií a vyslovil konkrétní přání pro legionáře. Slabým presidiím nabídl pomoc kurie s nábořem.

Comitium Mühlviertel „Maria, Královna růžence“

U příležitosti jubilejního roku „75 let Legie Panny Marie v Rakousku“ byli legionáři motivováni k četbě Zlaté knihy a povídání o ní na setkáních Komitia. Kurie Tragwein zorganizovala reklamní kampaň ve farnosti Windhaag. Apoštolát u stolku s knihou na Dnech radosti v Linci vedl k mnoha dobrým rozhovorům. Dva důstojníci Komitia navštívili kurii Putzleinsdorf. Ve dvou kuriích bylo navštíveno mnoho dětí, které byly u prvního svatého přijímání, buď s putující Matkou Boží, nebo s oltářem milosrdného Ježíše. Legionářský pár v jiné kurii dokázal zorganizovat přípravu na biřmování ve farnosti a v této souvislosti přinést všem biřmovancům putující Matku Boží. Jeden legionář se zúčastnil PPC do Pritzwalku.

Comitium Linz „Maria, znamení jisté naděje“

Všechna presidia a kurie právě zvou do svých farností a sousedních farností na slavnostní bohoslužbu, kterou plánují společně s Comitiem Mühlviertel u příležitosti 75 let existence Mariiny legie v Horním Rakousku. Kurie Steyr uspořádala zpovědní rekolekce a byla organizátorem 17. průvodu se svíčkami. Různé kurie pořádaly poutě: kurie Ried a kurie Schwanenstadt do Maria Schmolln (20 osob ušlo 30 km) a kurie Gmunden pozvala na pouť k jezeru Traunsee. Byly učiněny první kroky k pořádání kongresů Legie. Nazaretské slavnosti se zúčastnilo 20 dětí a 20 dospělých. Na setkání mladých rodin a mládeže uspořádali legionáři z Komitia stůl s knihami o Marii.

V Sierningu se zvýšila propagace založení nového prezidia; od května se konají týdenní setkání. Založení prezidia bylo projednáno s farářem z Windischgarstenu.

Ukrajina

Schůzky se obecně konají pravidelně všude. Pouze v Charkově se legionáři scházejí prakticky každý den k modlitbám a v Brodě se již schůzky nekonají. Letní školy v Berdičevě se zúčastnilo 40 legionářů. Spolu se sr. Lanerovou, korespondentkou pro Šargorod, navštívila sr. Krissová tamní setkání kurie, aby hned od počátku navázala přátelské vztahy. V den výročí úmrtí Edel M. Quinnové se v Šargorodě konala každoroční křížová cesta. PPC v Kamenci Podolském bylo dobře připraveno místními legionáři. V tomto týdnu se vyznamenali čtyři legionáři z Rakouska a 21 ukrajinských legionářů. Povinnosti týkající se webových stránek a letní školy byly vypracovány na Kurii Kamenec.

Nyní může jít do tisku 500 výtisků „33 kroků“.

Allocutio P. Floriana Calice CO, duchovního vůdce Senátu, z října 2024:

Legionář a křesťanské povolání: prorocké poslání.

Milí legionáři, Frank Duff, jehož výročí úmrtí si v těchto dnech připomínáme, napsal kdysi promluvu na téma „peklo“, a protože je dobré v měsíci listopadu myslet na poslední věci, rád bych se jí v tomto Allocutiu ujal: poznamenává v ní, že pro některé lidi je představa trestu obecně, ještě více trestu Božího a věčného trestu naprosto nepřijatelná a nepředstavitelná.

Tento názor odráží způsob, jakým se naše společnost vypořádává s otázkou „viny“: pro mnoho lidí neexistuje skutečná vina, ať už proto, že se neuznává povinnost morálního řádu, nebo proto, že lidé nejsou za svá provinění odpovědní výhradně (ale i dalšími faktory, jako je výchova, jejich těžké životní okolnosti, normální lidské slabosti atd.). Jako „milosrdenství“ se jen zdánlivě jeví, když se člověku, který se dopustí něčeho špatného, projeví velké pochopení pro jeho chyby a neočekává se, že ponese všechny důsledky svého jednání.

Začíná to tím, že tresty jsou často podmíněně odloženy, že samotný trestní systém není ničím jiným než jakousi „zabezpečovací detencí“ a vede k tomu, že jsou postupně zcela opouštěny důležité prvky morálního řádu: vzpomeňme na ochranu manželství, ochranu nenarozeného života, právo dítěte nebýt produktem procesu pořizování dospělým a mnoho dalšího.

Pocity a vášně jednotlivce se počítají více než příslib manželství, citlivost nechtěně těhotných žen více než život dítěte, nenaplněná touha mít dítě více než právo dítěte být počato přirozenou cestou.

V Božím zjevení se naproti tomu dozvídáme nejen to, že existuje neodvolatelný mravní řád - neodvolatelný stejně jako přirozenost Boha a přirozenost člověka, jehož je obrazem, ale také to, že každý přestupek proti tomuto řádu má své důsledky - důsledky pro člověka, který jej porušuje, i pro všechny ostatní, kteří jsou pod tímto řádem spolu s ním.

Právě na to se v moderním trestním právu zapomíná: trest často nijak neodráží, jakou škodu utrpěli ostatní v důsledku špatného činu jednotlivce. U Boha, který je pravda a láska, který dal člověku tak velkou důstojnost a s ní neoddělitelně spojenou tak velkou odpovědnost, je to jinak: Boží řád vyžaduje uznání viny, upřímné pokání, nápravu a odčinění. Mnohé lidské hříchy se na tomto světě odčiňují utrpením následků vlastních špatných skutků, různými druhy utrpení a nakonec dobrovolným pokáním, a tam, kde nebylo učiněno dostatečné odčinění, v očištění. Vždy se jedná pouze o „časnou“, tj. konečnou část škod, které naše hříchy způsobují - škody, které jsme způsobili tělu Kristovu, církvi. Druhou část škody, která má nekonečný charakter, protože hřích je namířen proti Boží svatosti, může odčinit pouze Kristus, Boží Syn.

Bylo by neznalostí Božího slova, kdybychom si mysleli, že Boží milosrdenství nás zbavuje nutnosti nést následky našich hříchů:

Bůh sice přijímá naše pokání, když vyznáváme vinu, smiřuje nás se sebou a obnovuje naše plné synovství s Bohem, ale to nevynahrazuje škody

způsobené Kristovu tělu.

Jsme za ni zodpovědní a podle své zodpovědnosti za ni také poneseme následky.

Každý, kdo to chce přehlížet, špatně chápe Boží milosrdenství. Protože nás miluje, bere nás vážně, dává velké zásluhy našim dobrým skutkům, dovoluje, aby naše činy způsobily škodu (protože jsme na sobě závislí), a proto nám přičítá naši vlastní vinu.

Tato pravda je nakonec základem pekla. Do pekla člověka neuvrhne velikost viny, ale **ne Bohu**, ne nabídce odpuštění, ne nabídce spasení a věčného života s Bohem. Bůh se ve své velké dobrotě snaží mnoha způsoby přesvědčit člověka, aby přijal jeho, Boha, jeho odpuštění a jeho nebe, ale pokud člověk Boha navzdory všemu a nakonec (tj. až do smrti) odmítá, pak sám odchází do pekla, do toho stavu, který znamená odloučení od Boha, a tedy ztrátu nebe, stavu, který zůstává - nesmrtelný jako duše člověka. To je možné, protože Bůh nás bere vážně, naši svobodu, naše rozhodnutí, a takové konečné rozhodnutí má také konečné důsledky.

PŘÍSPĚVKY LEGIONÁŘŮ

Představení Mariiny legie na kněžském dnu 10. 10. 2024

Setkání se uskutečnilo v sále Kardinála Josefa Berana v arcibiskupském paláci. Zástupci Mariiny Legie měli možnost promluvit k přítomným kněžím o významu a poslání Mariiny Legie. Jednalo se o Mgr. Petra Cihláře, Ing. Jaromíru Machovcovou a Hanu Řehořovou. Tato sestava už předem zaručovala kvalitní promluvu a jednání. Nakonec bylo vše zakončeno potleskem. Jedná se o opravdu výjimečnou příležitost, kterou jsme si nemohli nechat ujít. Plody tohoto setkání oceníme časem. Každopádně je to krok vpřed. Nic z toho by se ale nestalo, kdyby náš milý pan biskup Herbst nepřipravil půdu pro tuto akci. Umím si představit, že ne každý z oslovených byl s tímto nápadem nadšen. Nabízí se podoba s Frankem Duffem, který také trpělivě a vytrvale přes všechny potíže kráčel vpřed. Máme v panu biskupovi Herbstovi silného spojence, kterému patří náš srdečný dík.

Jana Grimlová

Můj příběh, jak jsem se dostala do ML

Byla jsem nevyléčitelně nemocná. Do ML jsem se dostala skrze Marii N. V té době měla zdravotní problémy, a tak jsem ji doprovodila do Legie. Od té doby jsem tam začala docházet. Asi po třech měsících se mě Anička G. zeptala jestli se chci stát členkou. Já jsem jí řekla, že ráda, ale můj zdravotní stav se stále zhoršuje. Kdyby se můj zdravotní stav stabilizoval nebo zlepšil tak bych se stala ráda členkou. Asi za měsíc mě pan Ježíš uzdravil a já jsem se asi za 14 dní stala členkou.

Lenka Chvátalová

Naše cesta do Mariiny legie

Jako manžele nás zaujala Fatimská zjevení, a tak jsem se spolu s manželem naučila podle Kancionálu modlitbu svatého růžence, jak si to Panna Maria přála. Tenkrát jsme bydleli ve farnosti na Praze 13 ve Stodůlkách. Vedle modlitby svatého růžence jsem též toužila, aby ve farnosti putoval nějaký obrázek, nebo socha Panny Marie. Toužila jsem po tom, abychom ve farnosti více ctili Pannu Marii. Opakovaně jsem chodila za knězi této farnosti, ale marně, mou žádost vždy zamítli. Řekla jsem si: „Na nějakou dobu opustím účast na životě této farnosti, abych si odpočinula od stálého odmítání“. A to jsem také udělala. Po 21 letech od naší svatby jsem se v neděli vydala do kostela, kde jsme byli s manželem oddáni a to do kostela sv. Ignáce na Karlově náměstí. Když jsem chtěla po mši svaté z kostela odejít, přistoupili k ambonu dva muži (Petr Hadraba a Ivan Ditrich). Zvali do Mariiny legie. V tu chvíli jsem věděla, že přijdu. Navrátila jsem se domů a řekla manželovi: „Pojď se mnou, tam mají rádi Pannu Marii!!“

P.S: Naše dcera jednou řekla: „To, že mamka chodí do Legie, to bych ještě pochopila, ale že i táta každý týden vezme aktovku a jde tam také, to je opravdu kupodivu“.

Za Peroutkovi, Eva

Redakce velmi děkuje všem, kteří přispěli do tohoto čísla časopisu a těší se na další vaše příspěvky. Také se omlouvá, za pozdější vydání tohoto čísla a všem přeje vše dobré do nového roku.

Příspěvky pro další vydání R.L. můžete posílat na adresu: jelinkova.milada@seznam.cz
nebo: Milada Jelínková

Žacléřská 19, 197 00, Praha 9 – Kbely

Časopis a mnoho dalšího najdete také na: legiomariae.cz